

K.M.

Αριθμός 28/2007

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
ΣΕ ΤΑΚΤΙΚΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές της Α' Σύνοψης:
Ρωμύλο Κεδίκογλου, Πρόεδρο του Αρείου Πάγου,
Πολύκαρπο Βαύλαρη, Γεώργιο Σαραντινό, Δημήτριο
Λοβέρδο, Δημήτριο Κυριτσάκη, Αντιπροέδρους, Νικόλαο
Κασσαβέτη, Αχιλλέα Νταφούλη, Δημήτριο Κιτριδίη, Ηρακλή
Κωνσταντινίδη, Ρένα Ασημακοπούλου - Εισηγήτρια,
Εμμανουήλ Καλούδη, Αθανάσιο Θεμέλη, Μάριο-Φώτιο
Χατζηπανταζή, Ειρήνη Αθανασίου, Μίμη Γραμματικούδη,
Λεωνίδα Ζερβουπεάκο, Αλέξανδρο Νικάκη, Χαράλαμπο Ζώη,
Δημήτριο Πατινίδη, Χαράλαμπο Παπαηλιού, Χαράλαμπο
Δημάδη, Βασίλειο Κουρκάκη, Ελευθέριο Νικολόπουλο και

28/2007 - σελ.3

Η ένδικη διαφορά άρχισε με τις από 15 Μαΐου 2001 και 5 Σεπτεμβρίου 2001 αντίθετες αγωγές, που κατατέθηκαν στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών και συνεκδικάστηκαν. Εκδόθηκαν οι αποφάσεις: 156/2004 του ίδιου Δικαστηρίου και 2289/2005 του Εφετείου Αθηνών. Την αναίρεση της τελευταίας απόφασης ζήτησε ο αναιρεσείων με την από 1 Σεπτεμβρίου 2005 αίτησή του.

Στη συνέχεια εκδόθηκε η 1928/2006 απόφαση του Α2 Πολιτικού Τμήματος, η οποία παρέπεμψε στην Τακτική Ολομέλεια του Δικαστηρίου τούτου την κρινόμενη αίτηση αναίρεσης, όσον αφορά τον τελευταίο λόγο αυτής. Μετά την πιο πάνω απόφαση και την από 10 Ιανουαρίου 2007 κλήση του ήδη αναιρεσείοντος, η προκείμενη υπόθεση φέρεται στην Ολομέλεια του Δικαστηρίου τούτου για συζήτηση.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης αυτής, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν, όπως σημειώνεται πιο πάνω. Οι πληρεξούσιοι των διαδίκων ανέπτυξαν προφορικά τους σχετικούς ισχυρισμούς τους και ζήτησαν: ο μὲν του αναιρεσείοντος την παραδοχή του παραπεμφθέντος λόγου της κρινόμενης αίτησης αναίρεσης και την απόρριψη της πρόσθετης παρέμβασης ως απαράδεκτης, οι δε της αναίρεσίβλητης και της παραστάσας πρόσθετως παρεμβαίνουσας την παραδοχή της πρόσθετης παρέμβασης και την απόρριψη του παραπεμφθέντος λόγου της αίτησης και καθένας την καταδίκη του αντιδίκου μέρους στη δικαστική δαπάνη.

28/2007 - σελ. 4

Ο Εισαγγελέας, αφού έλαβε τα λόγια από τον Πρόεδρο, πρότεινε την απόρριψη του παραπεμφθέντος λόγου της κρινόμενης αίτησης αναίρεσης, ως αβάσιμου.

Κατόπιν αυτών, ο Πρόεδρος έδωσε εκ νέου το λόγο στους πιο πάνω πληρεξουσίους των διαδίκων, οι οποίοι αναφέρθηκαν σε αυτά, που προηγουμένως είχαν αναπτύξει.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Με την από 10-1-2007 κλήση του ανααιρεσιόντος νομίμως φέρεται προς συζήτηση ενώπιον της τακτικής Ολομέλειας του Αρείου Πάγου ο τελευταίος από το άρθρο 559 αριθ. 1 ΚΠολΔ λόγος της από 1-9-2005 αίτησης του Δη. για αναίρεση της αριθ. 2289/2003 απόφασης του Εφετείου Αθηνών, ο οποίος παραπέμφθηκε σε αυτή με την αριθ. 1928/2006 απόφαση του Α2 πολιτικού τμήματος του Αρείου Πάγου, γιατί κρίθηκε ότι δημιουργείται ζήτημα γενικότερου ενδιαφέροντος (άρθρο 563 παρ. 2 εδ. β ΚΠολΔικ.).

Κατά το άρθρο 90 ΚΠολΔικ., αν, σε δίκη που εκκρεμεί μεταξύ άλλων, τρίτος έχει έννομο συμφέρον να νικήσει κάποιος διάδικος, έχει δικαίωμα, μέχρι την έκδοση αμετάκλητης απόφασης, να ασκήσει πρόσθετη παρέμβαση για να τον υποστηρίξει. Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι πρόσθετη παρέμβαση μπορεί να ασκηθεί και το πρώτο ενώπιον του Αρείου Πάγου (Ολ. ΑΠ 1/1996). Περαιτέρω, από την παραπάνω διάταξη και το συνδυασμό αυτής με τη διάταξη του άρθρου 68 του ίδιου Κώδικα προκύπτει, ότι απαραίτητη προϋπόθεση για την άσκηση πρόσθετης

ΣΚΕΦΘΗΚΕ
[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

28/2007 - σελ.6

την Ανώνυμη Χρηματιστηριακή εταιρία με την επωνυμία
 Χρηματιστηριακή Τράπεζα Α.Ε.», στα
 δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της οποίας υπεισήλθε με
 συγχώνευση η εν λόγω παρεμβαίνουσα. Περαιτέρω, από τα
 επικαλούμενα και προσκομιζόμενα έγγραφα δεν προκύπτει
 ότι η από 15.3.2007, πρόσθετη υπέρ της αναιρεσίβλητης
 παρέμβαση της Ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία
 Χρηματιστηριακή Ανώνυμη Εταιρία παροχής Επενδυτικών
 Υπηρεσιών», κοινοποιήθηκε στους άλλους διαδίκους της
 παρούσας δίκης, όπως απαιτείται από το άρθρο 81 παρ. 1
 εδ. α' ΚΠολΔικ. για το παραδεκτό της άσκησης της. Ως εκ
 τούτου θεωρείται η πρόσθετη αυτή παρέμβαση ως μη
 ασκηθείσα.

Πρέπει, συνεπώς, οι ως άνω πρόσθετες παρεμβάσεις
 να απορριφθούν ως απαράδεκτες. Δικαστικά έξοδα δεν
 επιβάλλονται σε βάρος των προσθέτως παρεμβαίνόντων
 διότι ο αναιρεσιών δεν υποβλήθηκε σε ιδιαίτερη δικαστική
 δαπάνη.

Κατ' άρθρο 15 παρ. 6 του Ν. 3632/1928 (που δεν
 καταργήθηκε με το άρθρο 17 Εισ.Ν.ΑΚ) «πάσα αξίωση
 πηγάζουσα εκ χρηματιστηριακής συναλλαγής, παραγράφεται
 μετά πάροδο έτους από της λήξεως του έτους καθ' ο
 συνήθη η συναλλαγή». Κατά την παρ. 1 του ίδιου άρθρου
 (15 ν. 3632/1928) «χρηματιστηριακά συναλλαγαι εν τη
 έννοια του παρόντος νόμου είναι αι δικαιπραξίαι αι
 χρηματιστηριακώς συναπτόμεναι κει έχουσαι αντικείμενον
 χρηματιστηριακά πράγματα». Κατ' άρθρο 20 παρ. 1 ν.

ΠΡΕΣΒΕΥΣΗ
 ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
 ΑΘΗΝΩΝ

Handwritten initials and marks at the bottom of the page.

28/2007 - σελ. 7

1806/1988 «Χρηματιστηριακές συναλλαγές κατά την έννοια του νόμου αυτού είναι μόνο α) η πώληση τοις μετρητοίς, η οποία καταρτίζεται σύμφωνα με τα οριζόμενα από την κείμενη νομοθεσία για χρηματιστήρια αξιών, β) η πώληση με ειδικές συμφωνίες, όπως ενδεικτικά..., γ) κάθε δικαιοπραξία συναφής με τη διενέργεια και εκτέλεση των παραπάνω συμβάσεων». Και κατ' άρθρο 1 παρ. 25 Ν. 2533/1997 «ως χρηματιστηριακές συναλλαγές νοούνται οι συμβάσεις επί χρηματιστηριακών πραγμάτων που καταρτίζονται στο Χ.Α.Α. σύμφωνα με τους εκάστοτε ισχύοντες νόμους και κανονιστικές διατάξεις». Περαιτέρω, με τη διάταξη του άρθρου 38 παρ. 1 εδ. 5' Ν. 1806/1988, με την οποία ορίζεται ότι από την έναρξη της ισχύος του νόμου αυτού καταργούνται... δ) οι διατάξεις της νομοθεσίας των χρηματιστηρίων, οι οποίες αντίκεινται στο νόμο αυτόν, ή που αφορούν θέματα τα οποία ρυθμίζονται απ' αυτόν, δεν καταργήθηκε μεν η παραπάνω διάταξη του άρθρου 16 παρ. 1 Ν. 3632/1928, η οποία δεν έρχεται σε αντίθεση με το νέο νόμο, καταργήθηκε όμως η διάταξη του άρθρου 16 Ν. 3632/1928, η οποία περιελάμβανε στις χρηματιστηριακές συναλλαγές και ε) πάσα εν γένει παρεπόμενη δικαιοπραξία σχετιζόμενη προς την ενέργεια και την εκτέλεση των αναφερομένων περιοριστικά στη διάταξη αυτή κυρίων χρηματιστηριακών συναλλαγών, μεταξύ των οποίων και η αγορά και πώληση τοις μετρητοίς. Αλλά η διάταξη αυτή του άρθρου 16 εδ. ε' του Ν. 3632/1928 επαναλαμβάνεται, με διαφορετική διατύπωση, με την ισχύουσα διάταξη του

26/2007 - σελ.8

άρθρου 20 παρ. 1 στοιχ. γ' ν. 1806/1988, κατά την οποία χρηματιστηριακές συναλλαγές κατά την έννοια του νόμου αυτού είναι και κάθε δικαιοπραξία συναφής με τη διενέργεια και την εκτέλεση των παραπάνω συμβάσεων, στις οποίες περιλαμβάνεται, όπως, προεκτέθηκε, υπό στοιχ. α) η πώληση τοις μετρητοίς, η οποία καταρτίζεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην κείμενη νομοθεσία για χρηματιστήρια αξιών.

Από τις διατάξεις αυτές και ιδιαίτερα το γεγονός ότι ο νομοθέτης, τόσο του Ν. 3632/1928, με την καταργηθείσα διάταξη του άρθρου 18 αυτού, όσο και του Ν. 1806/1988, με το άρθρο 20 παρ. 1 στοιχ. γ' αυτού, ρητά υπήγαγε στις χρηματιστηριακές συναλλαγές και «πάσα εν γένει παρεπόμενη δικαιοπραξία σχετιζόμενη», ο πρώτος και «κάθε δικαιοπραξία συναφή» ο δεύτερος, με τη διενέργεια των κυρίων χρηματιστηριακών συναλλαγών, συνάγεται ότι η διάταξη του άρθρου 15 παρ. 1 Ν. 3632/1928 δεν αναφέρεται μόνο στις κύριες χρηματιστηριακές συναλλαγές, αλλά και στις συναφείς ή παρεπόμενες των κυρίων χρηματιστηριακών συναλλαγών, όπως είναι και η σύμβαση παραγγελίας χρηματιστηριακής αγοραπωλησίας. Από την ειδικότητα δε των παραπάνω διατάξεων του χρηματιστηριακού δικαίου, σε σχέση με τις διατάξεις περί εντολής και ιδιαίτερα από την ειδικότητα της προαναφερόμενης διάταξης του άρθρου 15 παρ. 1 Ν. 3632/1928, που είναι και η μοναδική διάταξη που ρυθμίζει το ζήτημα της παραγραφής των αξιώσεων που πηγάζουν από χρηματιστηριακές συναλλαγές, σε σχέση με

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
 Ν. 2007/2007

2

28/2007 - ΣΕΛ.9

τις διατάξεις των άρθρων 249 ΑΚ περί εικοσαετούς παραγραφής και 250 αριθ. 1 και 5 ΑΚ περί βραχυπρόθεσμης πενταετούς παραγραφής, προκύπτει ότι οι πηγάζουσες από τη σύμβαση παραγγελίας χρηματιστηριακής αγοραπωλησίας αξιώσεις των συμβαλλομένων μερών, υπόκεινται στην ειδική ενιαύσια παραγραφή του άρθρου 15 παρ. 6 Ν. 3532/1928 και όχι στη βραχυπρόθεσμη πενταετή ή τη γενική εικοσαετή παραγραφή του ΑΚ. Ενώ εξ άλλου και από το αντικείμενο της σύμβασης χρηματιστηριακής παραγγελίας, που είναι αφενός η ανάληψη από το χρηματιστή της υποχρέωσης να εκτελέσει, με την κατάρτιση της κυρίας χρηματιστηριακής σύμβασης, την παραγγελία (εντολή) του πελάτη για αγορά ή πώληση χρηματιστηριακών πραγμάτων και αφ' ετέρου η ανάληψη από τον πελάτη της υποχρέωσης να καταβάλει στο χρηματιστή τη συμφωνηθείσα αμοιβή (προμήθεια) για την εκτέλεση της χρηματιστηριακής συναλλαγής, καθώς και το τμήμα των χρεώγράφων που απέτελεσαν το αντικείμενο της συναλλαγής, δεν νοείται αυτοτέλεια και ανεξαρτησία αυτής (σύμβασης παραγγελίας χρηματιστηριακής συναλλαγής) από την κύρια χρηματιστηριακή συναλλαγή, εξ αιτίας και με αφορμή την οποία συνάπτεται και της οποίας αποτελεί αναπόσπαστο παρακολούθημα. Θα αποτελούσε δε ανεπίτρεπτη διάσπαση του χρηματιστηριακού δικαίου, η εφαρμογή, για μεν τις απορρέουσες από τη σύμβαση παραγγελίας χρηματιστηριακής αγοραπωλησίας αξιώσεις, της εικοσαετούς ή της πενταετούς παραγραφής των άρθρων 249 και 250 αριθ. 1 και 5 ΑΚ, για δε τις απορρέουσες από

28/2007 - σελ.10

τις κύριες χρηματιστηριακές συναλλαγές αξιώσεως ενιαύσια παραγραφή του άρθρου 15 παρ. θ Ν. 3632/1928. Αντίθετη άποψη δεν συνάγεται από το γεγονός ότι η σύμβαση παραγγελίας χρηματιστηριακής αγοραπωλησίας, δεν συνάπτεται απ' ευθείας μεταξύ των μελών του χρηματιστηρίου, δεν τελεί υπό καθεστώς δημοσιότητας και δεν τοποθετείται εντός του «κύκλου» ή «νοερού χώρου» του χρηματιστηρίου, αφού ακριβώς αυτός ήταν ο λόγος για τον οποίο ο νομοθέτης, τόσο στο άρθρο 15 εδάφ. ε' Ν. 3632/1928, όσο και στο άρθρο 20 Ν. 1806/1988, περιέλαβε στην έννοια των χρηματιστηριακών συναλλαγών, τις συναφείς ή παρεπόμενες της κύριας σύμβασης δικαιπραξίες. Επίσης, δεν συνάγεται διαφορετική κρίση, από την έλλειψη παραπομπής των προαναφερόμενων νεότερων νομοθετημάτων, στη διάταξη του άρθρου 15 παρ. θ Ν. 3632/1928, αφού, πέραν του ότι ο νόμος ισχύει μέχρι να καταργηθεί ρητά ή σιωπηρά από νεότερο νόμο, συνηθίζεται ο νεότερος νόμος να ορίζει ρητά τις καταργούμενες διατάξεις από την έναρξη της ισχύος του, είτε να περιέχει διάταξη που να ορίζει γενικά ότι καταργείται όποια διάταξη είναι αντίθετη στο νεότερο νόμο. Από το ότι δε ο Ν. 1806/1988 περιλαμβάνει μεταβατικές διατάξεις, με τις οποίες καταργούνται συγκεκριμένες διατάξεις του Ν. 3632/1928, συνάγεται εξ αντιδιαστολής επιχείρημα υπέρ της διατήρησης σε ισχύ του άρθρου 15 παρ. θ Ν. 3632/1928. Ενώ η αναφορά του άρθρου 15 παρ. 1 Ν. 3632/1928 στις χρηματιστηριακώς συναπτόμενες συναλλαγές, δεν έχει μόνο

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
 Η ΕΠΙΤΡΟΦΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ

Handwritten initials or marks.

28/2007 - σελ.9

τις διατάξεις των άρθρων 249 ΑΚ περί εικοσαετούς παραγραφής και 250 αριθ. 1 και 5 ΑΚ περί βραχυπρόθεσμης πενταετούς παραγραφής, προκύπτει ότι οι πηγάζουσες από τη σύμβαση παραγγελίας χρηματιστηριακής αγοραπωλησίας αξιώσεις των συμβαλλομένων μερών, υπόκεινται στην ειδική ενιαύσια παραγραφή του άρθρου 15 παρ. 6 Ν. 3632/1928 και όχι στη βραχυπρόθεσμη πενταετή ή τη γενική εικοσαετή παραγραφή του ΑΚ. Ενώ εξ άλλου και από το αντικείμενο της σύμβασης χρηματιστηριακής παραγγελίας, που είναι αφενός η ανάληψη από το χρηματιστή της υποχρέωσης να εκτελέσει, με την καθόριση της κυρίας χρηματιστηριακής σύμβασης, την παραγγελία (εντολή) του πελάτη για αγορά ή πώληση χρηματιστηριακών πραγμάτων και αφ' ετέρου η ανάληψη από τον πελάτη της υποχρέωσης να καταβάλει στο χρηματιστή τη συμφωνηθείσα αμοιβή (προμήθεια) για την εκτέλεση της χρηματιστηριακής συναλλαγής, καθώς και το τίμημα των χρεωγράφων που απετέλεσαν το αντικείμενο της συναλλαγής, δεν νοείται αυτοτέλεια και ανεξαρτησία αυτής (σύμβασης παραγγελίας χρηματιστηριακής συναλλαγής) από την κύρια χρηματιστηριακή συναλλαγή, εξ αιτίας και με αφορμή την οποία συνάπτεται και της οποίας αποτελεί αναπόσπαστο παρακολλούθημα. Θα αποτελούσε δε ανεπίτρεπτη διάσπαση του χρηματιστηριακού δικαίου, η εφαρμογή, για μεν τις απορρέουσες από τη σύμβαση παραγγελίας χρηματιστηριακής αγοραπωλησίας αξιώσεις, της εικοσαετούς ή της πενταετούς παραγραφής των άρθρων 249 και 250 αριθ. 1 και 5 ΑΚ, για δε τις απορρέουσες από

28/2007 - ααλ.10

τις κύριες χρηματιστηριακές συναλλαγές, αξιώσεις ενιαίως παραγράφη του άρθρου 15 παρ. θ Ν. 3632/1928. Αντίθετη άποψη δεν συνάγεται από το γεγονός ότι η σύμβαση παραγγελίας χρηματιστηριακής αγοραπωλησίας, δεν συνάπτεται απ' ευθείας μεταξύ των μελών του χρηματιστηρίου, δεν τελεί υπό καθεστώς δημοσιότητας και δεν τοποθετείται εντός του «κύκλου» ή «νοερού χώρου» του χρηματιστηρίου, αφού ακριβώς αυτός ήταν ο λόγος για τον οποίο ο νομοθέτης, τόσο στο άρθρο 15 εδάφ. ε' Ν. 3632/1928, όσο και στο άρθρο 20 Ν. 1806/1988, περιέλαβε στην έννοια των χρηματιστηριακών συναλλαγών, τις συναφείς ή παρεπόμενες της κύριας σύμβασης δικαιοπραξίες. Επίσης, δεν συνάγεται διαφορετική κρίση, από την έλλειψη παραπομπής των προαναφερόμενων νεότερων νομοθετημάτων, στη διάταξη του άρθρου 15 παρ. θ Ν. 3632/1928, αφού, πέραν του ότι ο νόμος ισχύει μέχρι να καταργηθεί ρητά ή σιωπηρά από νεότερο νόμο, συνηθίζεται ο νεότερος νόμος να ορίζει ρητά τις καταργούμενες διατάξεις από την έναρξη της ισχύος του, είτε να περιέχει διάταξη που να ορίζει γενικά ότι καταργείται όποια διάταξη είναι αντίθετη στο νεότερο νόμο. Από το ότι δε ο Ν. 1806/1988 περιλαμβάνει μεταβατικές διατάξεις, με τις οποίες καταργούνται συγκεκριμένες διατάξεις του Ν. 3632/1928, συνάγεται εξ αντιδιαστολής επιχείρημα υπέρ της διατήρησης σε ισχύ του άρθρου 15 παρ. θ Ν. 3632/1928. Ενώ η αναφορά του άρθρου 15 παρ. 1 Ν. 3632/1928 στις χρηματιστηριακώς συναπτόμενες συναλλαγές, δεν έχει μόνο

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
 Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
 ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΣ

ΣΤΑΥΡΟΣ
 ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΟΣ

23/2007 - σελ.11

την έννοια της κατάρτισης αυτών εντός του «κύκλου» του χρηματιστηρίου, αλλά και της συμμετοχής μέλους του χρηματιστηρίου στην κατάρτιση τούτων και της εφαρμογής των διατάξεων που διέπουν τις χρηματιστηριακές συναλλαγές. Τέλος, ενισχύεται περαιτέρω η παραπάνω άποψη και από την αιτιολογική έκθεση του Ν. 3632/1928, κατά την οποία οι δίκες μεταξύ χρηματιστών και πελατών από χρηματιστηριακές συναλλαγές, πρέπει, λόγω της φύσεως αυτών, να τερματίζονται το ταχύτερο, γιατί χρονίζαν ένεκα της βραδείας διαδικασίας των τακτικών δικαστηρίων και οι χρηματιστηριακές συναλλαγές, ως εκ της φύσεως αυτών, επιβάλλουν εξαιρετική ταχύτητα, όχι μόνο ως προς τη σύναψή τους, αλλά και ως προς τη ρύθμιση των εκ τούτων διαφορών». Στην προκείμενη περίπτωση το Εφετείο απέρριψε, κατ' επικύρωση της πρωτόδικης απόφασης, ως μη νόμιμη, την έγσταση του αναιρεσείοντος ότι η ένδικη αξίωση της αναιρεσίβλητης για καταβολή από τον αναιρεσείοντα του χρέους του ποσού 16.951.362 δραχμών, που αφορά δαπάνες και αμοιβές της για αγορά μετοχών, στην οποία είχε προβεί αυτή (αναιρεσίβλητη) για λογαριασμό του αναιρεσείοντος από τον Ιούλιο 1999 μέχρι 30.12.1999, υπέκυψε στην ετήσια παραγραφή του άρθρου 15 παρ. 6 του Ν. 3632/1928 λόγω παρέλευσης έτους από τη λήξη του έτους κατά το οποίο έγιναν οι συναλλαγές μέχρι την άσκηση της ένδικης αγωγής της αναιρεσίβλητης το έτος 2001, με την αιτιολογία ότι δεν έχει εφαρμογή η βραχυχρόνια παραγραφή του άρθρου 15 παρ. 6 του Ν.

23/2007 - σελ. 12

3632/1928, αλλά η γενική εικοσαετής, που ισχύει επί εντολής της ΑΚ 249. Έτσι που έκρινε το Εφετείο, παραβίασε, την παραπάνω διάταξη του άρθρου 15 παρ. 6 του Ν. 3632/1928, καθώς και εκείνη του άρθρου 20 του Ν. 1806/1988 και κατέστησε αναιρετέα την απόφασή του. Επομένως, ο σχετικός (τελευταίος) από το άρθρο 559 αριθ. 1 ΚΠολΔικ. λόγος της από 1-9-2005 αίτησης αναιρέσεως, ο οποίος παραπέμφθηκε στην Ολομέλεια, πρέπει να γίνει δεκτός ως βάσιμος και να αναιρεθεί η προσαλλόμενη απόφαση ως προς το πληττόμενο με τον λόγο αυτό κεφάλαιό της.

Τα μέλη όμως του Δικαστηρίου, Κασσαβέτης Ν. και Νικολόπουλος Ελ., αρεοπαγίτες διατύπωσαν την εξής γνώμη:

Η καταρτιζόμενη μεταξύ μέλους του χρηματιστηρίου και τρίτου (πελάτη) σύμβαση παραγγελίας χρηματιστηριακής αγοραπωλησίας (χρηματιστηριακή παραγγελία) αποτελεί σύμβαση εμπορικής παραγγελίας κατά τα άρθρα 90 επ. του Εμπ. Νόμου και έχουν επ' αυτής, συμπληρωματικώς, ευθεία εφαρμογή και οι περί εντολής διατάξεις του Α.Κ. Η σύμβαση αυτή, έχουσα ως αντικείμενο την ανάληψη υποχρεώσεως από τον παραγγελιοδόχο χρηματιστή να εκτελέσει, έναντι αμοιβής, την εντολή του πελάτη του (παραγγελέα) για αγορά ή πώληση χρηματιστηριακών πραγμάτων, καταρτίζοντας στο δικό του μεν όνομα, αλλά για λογαριασμό του πελάτη, ως αντιπρόσωπός του, την κύρια χρηματιστηριακή σύμβαση, δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ούτε ως κύρια, αλλ' ούτε ως

ΥΠΟΒΑΛΗΘΗΚΕ
ΤΟ ΠΡΩΤΟΓΡΑΦΟ

Κ

28/2007 - σελ. 13

παρεπόμενη ή συναφής χρηματιστηριακή συναλλαγή κατά την έννοια των άρθρων 15 και 18 του Ν. 3632/1928 κι 20 του Ν. 1806/1988 σε σχέση προς χρηματιστηριακή συναλλαγή που θα επακολουθήσει. Η σύμβαση χρηματιστηριακής παραγγελίας τρίτου προς ένα μέλος του χρηματιστηρίου, αποτελεί κύρια, αυτοτελή και ανεξάρτητη σύμβαση που γίνεται εκτός χρηματιστηρίου και χρονικώς προηγείται της χρηματιστηριακώς συναπτομένης στη συνέχεια, της οποίας αποτελεί λογικώς προηγούμενο και δεν εμπίπτει στις χρηματιστηριακές συναλλαγές, ως ττοιούτων νοουμένων, κατά τους ορισμούς του νεώτερου Ν. 2533/1997 (άρθρο 1 παρ. 26) εκείνων μόνον οι οποίες έχουν αντικείμενο χρηματιστηριακά πράγματα και κατάρτιζονται στο Χ.Α.Α. Η παραπάνω διάταξη (άρθρο 1 παρ. 26 Ν. 2533/1997) δεν επανέλαβε και έτσι σιωπηρώς κατήργησε εκείνη του άρθρου 20 παρ. 1 εδ. γ' του Ν. 1806/1988 με την οποία χαρακτηριζόταν ως χρηματιστηριακή συναλλαγή «... και κάθε δικαιοπραξία συναφής με τη διενέργεια και εκτέλεση των αναφερομένων στο εδσφ. α' και β' του ίδιου άρθρου συμβάσεων. Συνεπώς, η ετήσια παράγραφη του άρθρου 15 παρ. 6 του Ν. 3632/1928 αφορά τις αξιώσεις που πηγάζουν από τις συναπτόμενες μεταξύ των μελών του χρηματιστηρίου και εντός του χρηματιστηρίου χρηματιστηριακές συναλλαγές, όχι όμως και τις αξιώσεις που ανακύπτουν από τις καταρτιζόμενες συμβάσεις παραγγελίας χρηματιστηριακών συναλλαγών μεταξύ μέλους του χρηματιστηρίου και τρίτου

28/2007 - ΣΕΛ.14

(παραγγελέα) φυσικού ή νομικού προσώπου, πριν από την εντός του χρηματιστηρίου ενέργεια της χρηματιστηριακής συναλλαγής. Σκοπός της καθιέρωσης από το νομοθέτη της βραχυχρόνιας (ετήσιας) παραγραφής με το άρθρο 15 παρ. 6 του Ν. 3632/1928, των αξιώσεων από χρηματιστηριακές συναλλαγές είναι η ταχύτερη εκκαθάριση των σχέσεων από χρηματιστηριακές συμβάσεις και εντεύθεν η ασφάλεια των χρηματιστηριακών σχέσεων, δεν συντρέχει δε ο ίδιος σκοπός και για τις εξωχρηματιστηριακές συμβάσεις οποιασδήποτε μορφής, οι οποίες, εξ άλλου, δεν οδηγούν κατ' ανάγκη στην κατάρτιση χρηματιστηριακής σύμβασης. Σημειώνεται, τέλος, ότι ο παραγγελέας στη σύμβαση χρηματιστηριακής παραγγελίας, προστατεύεται από τη διάταξη του άρθρου 8 του Ν. 2251/1994, η οποία δεν θροσπίζει παραγραφή της αξιώσεως σε βάρος του καταναλωτή και κατά τούτο κατισχύει του άρθρου 15 παρ. 6 του Ν. 3632/1928. Συνεπώς, οι εκατέρωθεν αξιώσεις από εξωχρηματιστηριακές συμβάσεις παραγγελίας χρηματιστηριακής αγοραπωλησίας υπόκεινται στη συνήθη εικοσαετή παραγραφή του άρθρου 249 ΑΚ ή στην πενταετή του άρθρου 250 ΑΚ εάν και εφόσον συντρέχουν οι όροι εφαρμογής της τελευταίας διατάξεως.

Μετά από αυτά και εν όψει του ότι με την παραπτεμπτική απόφαση δεν έχουν κριθεί οι λοιποί λόγοι της αιτήσεως αναιρέσεως, με τους οποίους πλήττεται η προσβαλλόμενη απόφαση κατά τα λοιπά κεφάλαιά της, που αφορούν, τόσο την συνεκδικασθείσα από 5-9-2001 αγωγή

ΠΡΟΡΗΘΗΚΕ
ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

Λ

20/2007 - σελ.15

αναιρεσιώντος, όσο και τις λοιπές ένδικες αξιώσεις της αναιρεσίβλητης, πρέπει να αναπεμφθεί η υπόθεση στο Α2 πολιτικό τμήμα του Αρείου Πάγου για να αποφασίσει επί αυτών.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει α) την από 26-2-2007 πρόσθετη παρέμβαση της Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρίας με την επωνυμία « Τράπεζα της Ελλάδος» και β) την από 15-3-2007 πρόσθετη παρέμβαση της Ανώνυμης Εταιρίας με την επωνυμία Χρηματοπιστηριακή Ανώνυμη Εταιρία παροχής Επενδυτικών Υπηρεσιών».

Αναιρεί την 2289/2005 απόφαση του Εφετείου Αθηνών κατά το αναφερόμενο στο σκεπτικό κεφάλαιο αυτής.

Αναπέμπει την υπόθεση στο Α2 πολιτικό τμήμα του Αρείου Πάγου για να αποφασίσει για τους λοιπούς λόγους αναιρέσεως.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 24 Μαΐου 2007 και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριό του στις 11 Ιουνίου 2007.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

Πιστό Αντίγραφο
Θεωρήθηκε για τη νόμιμη
σήμανση
Αθήνα 25/5/2007

Π. Καρδαμηνάκη

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
[Handwritten signature]